

2. Nígbà tí wọn bá lo àkókò wọn tán, ẹ fà wọn mọra ní ọ̀nà tí ó dára, tàbí kí ẹ fi wọn silẹ ní ọ̀nà tí ó dára, kí àwọn onídógbadógbà méjì jẹrìí sí i nínú un yín, kí wọn sì jẹrìí nàà nítìtoríí tí Allaahu. Báyii ni (Allaahu) ẹe máa ń ẹe ìkilò fún ẹni tí ó bá gba Allaahu gbọ̀ àti ojú ikẹyín. Ẹni kẹni tí ó bá sì páyàa Allaahu, Ọ̀un yóò ẹe ọ̀nà àbáyọ fún-un.

3. Yóò sì pèsè fún un ni ààyè tí kò fí ọkàn sí. Ẹni kẹni tí ó ba sì gbẹkẹlẹ Allaahu, Ọ̀un (Allaahu) ti tò fún un. Dájúdájú Allaahu ti mú àṣẹ Rẹ ẹe. Allaahu ti ẹe òdiwọn-ọ̀n gbogbo nńkan.

4. Tí ẹe bá ń ẹe iyéméjì nípaa àwọn iyàwóo yín ti wọn kò nírètí pé àwọn yóò tún ẹe nńkan oṣù mó, ọ̀nkàa ti wọn jẹ oṣù mẹta, bakan náà ni fún àwọn tí wọn kò ì tíi máa ẹe nńkan oṣù rárá; àwọn tí wọn sì ní oyún, àkókò ti wọn ni ìgbà tí wọn bá sọ ẹrùu wọn kalẹ (tí wọn bá bímo). Ẹni kẹni tí ó bá sì páyàa Allaahu, Ọ̀un (Allaahu) yóò ẹe ọ̀rọ̀ rẹ ni ìrọ̀rùn fún un.

5. Iyẹn ni àṣẹ Allaahu tí O sọ kalẹ fún yín. Ẹni kẹni tí ó bá páyàa (Allaahu), Allaahu yóò mójúkúró níbi àwọn àìsedéédéé rẹ, yóò sì fún un ní ẹsan tí ó tóbì.

6. Ẹ jẹ kí àwọn náà máa gbé ibùgbée yín gégé bí agbáraa yín ti mó, kí ẹe má ẹe ni wọn lára níbi fífún ààyè mó wọn. Tí wọn bá sì jẹ olóyún, ẹe máa nawó fún wọn tití tí wọn yóò fí sọ ẹrùu wọn kalẹ (tití wọn yóò fí bímo). Tí wọn bá sì ń fún ọmọ lómú fún yín, ẹe fún wọn ni ẹ̀tọ̀ wọn, kí ẹe sì máa bá araa yín jíròrò lónà tí ó dára. Sùgbón tí ẹe bá ni ìṣòro láàrin araa yín, nígbà náà kí ẹlòmìrán gbà á tọ (látí fún un lómú).

فَإِذَا بَلَغْنَ أَجْلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ
فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا ذَوَىٰ عَدْلٍ مِّنكُمْ
وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ۚ ذَٰلِكُمْ يُوعَظُ بِهِ مَن
كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۖ وَمَن يَتَّقِ اللَّهَ
يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ۖ وَيَرْزُقْهُ مِّن حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ
ۚ وَمَن يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ بَلِغُ
أَمْرِهِ ۚ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدَرًا ۖ
وَالَّتِي يَبْسُتُ مِنَ الْمَحِيضِ مَن نِّسَابِكُمْ إِن
أَرْبَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَالَّتِي لَمْ تَحْضَنْ
وَأُولَتْ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَن يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ ۚ وَمَن
يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِّنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ۖ ذَٰلِكَ أَمْرُ
اللَّهِ أَنزَلَهُ إِلَيْكُمْ ۚ وَمَن يَتَّقِ اللَّهَ يُكَفِّرْ عَنْهُ
سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا ۖ
حَيْثُ سَكَنْتُم مِّنْ وُجْدِكُمْ وَلَا تَضَارُّوهُنَّ
لِتُضَبِّقُوا عَلَيْهِنَّ ۚ وَإِنْ كُنْ أُولَتْ حَمْلٍ فَأَنْفِقُوا
عَلَيْهِنَّ حَتَّىٰ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ ۚ فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ
فَأَتَوْهُنَّ أَجُورَهُنَّ ۖ وَاتَّمَرُوا بَيْنَكُمْ بِمَعْرُوفٍ وَإِنْ
تَعَاسَرْتُمْ فَسَتْرُضْ لَهُ أُخْرَىٰ ۖ